

филизенето би трѣбвало да се върши рано, т. е. още преди разлистването на жпкитѣ. Но това е невъзможно да се знае. Ето защо препорѣчва се: **филизенето да се върши следъ изкарването на цвѣтнитѣ реси и следъ като премине обикновениятъ периодъ на сланитѣ.** Следъ този периодъ лозарьтъ по-добре и по-правилно би извършилъ филизенето, като вземе подъ внимание нанесенитѣ отъ сланата повреди.

При филизенето трѣбва да се отстраняватъ всички неплодни — безъ реса филизи, които не сж нуждни било за допълване или поправка на отдѣлнитѣ лози, било за подмладяване или снишаване на рамената (разклоненията).

Какъ да се постѣпи съ изкаралитѣ двойни и тройни филизи съ реса или съ издѣнкитѣ съ реса (нѣщо, което се случва много рѣдко)?

Нѣкои лозари ги оставятъ, защото имъ е свидно за плода.

Споредъ насъ, тѣ могатъ да бждатъ оставяни само при буйнитѣ лози, които сж наклонни къмъ изресяване. Иначе, макаръ и съ реса, ако нѣма друго съображение, трѣбва да се отстраняватъ. Особено по-слабиятъ отъ двойнитѣ и двата по-слаби отъ тройнитѣ. Изобщо, ако двойнитѣ и тройнитѣ филизи сж еднакво развити, оставя се само по единъ.

Отстраняването на ненужднитѣ и излишни филизи става по два начина:

1. Когато филизчетата сж много млади и сочни, отстраняването имъ става леко и бързо съ ржка — отчекватъ се съ прѣсти.

2. При затвърдѣлитѣ повече или по-малко филизи, отстраняването става съ остро ножче. Така се избѣгватъ по-голѣми ранички, изрѣзитѣ биватъ гладки, а това улеснява и ускорява зарастването имъ.

Безспорно е, че ползата отъ филизенето е голѣма. Не бихме сгрѣшили, ако кажемъ, че филизенето е една отъ важнитѣ лозарски работи. И като такава, тя трѣбва да се извършва само отъ хора, които сж опитни въ рѣзитбата на лозата.

